

Statstjenestemændenes
Centralorganisation.
(Funktionærklasserne).
Styrelsen.

København, den 17. November 1931.

Til Finansministeriet.

Under 27. f. M. har Ministeriet anmodet vor Centralorganisation om en Udtalelse til det af Partiet Venstre i Folketinget fremsatte Ændringsforslag til Tjenestemandsløven, hvilket Forslag er henvist til Behandling i Folketingets Lønningssudvalg.

Saaledes foranlediget skal vi, hvad selve Spørgsmaalet om Ændringer i Tjenestemandsløven angaar, udtale, at vi vil anse en Ændring af Lovens principielle Bestemmelser for særdeles uheldig saa kort Tid efter, at den har været underkastet en gennemgribende Revision paa Grundlag af Undersøgelser og Overvejelser gennem en langvarig og meget grundig Kommissionsbehandling.

Til selve Indholdet af det foreliggende Lovforslag skal vi gøre følgende Bemærkninger:

Saa fremt man vilde anerkende Berettigelsen i at sætte den samlede Lønningssindtægt — med Undtagelse af Stedtillæget — paa Automat, hvad vi ingenlunde er i Stand til at anerkende, saa maatte en naturlig Følge heraf dog være, at det nuværende Reguleringstillæg blev indføjet i den faste Lønning, idet der efter vor Opfattelse ingen Rimelighed vilde være i at arbejde med 2 forskelligt virkende Reguleringssystemer i Lønordningen. Det foreliggende Forslag forudsætter imidlertid, at begge Systemer bibeholdes, hvilket under visse Forhold kan medføre, at Bevægelsen i det ene ophæves af en modsat Bevægelse i det andet.

Naar det foreliggende Forslag sammenholdes med den af det statistiske Departement udarbejdede Oversigt, vil det fremgaa, at samtlige Skatteydere, selv ikke under Efterkrigstidens højeste Konjunkturer, har haft en højere Gennemsnitsindtægt (ifølge Skatteansættelserne til Kommunen) end 2 318 Kr. aarlig. Da Tjenestemandslønningerne ifølge Forslaget ikke skulde kunne stige med 5 pCt. over deres nuværende Niveau, før den nævnte Gennemsnitsindtægt var steget til 2 500 Kr., vilde det formentlig være saa godt som udelukket, at Bestemmelsens opadstigende Skala nogen Sinde vilde komme til at paavirke Lønningerne; thi selv om man vil regne med, at den nuværende Gennemsnitsindtægt for samtlige Kommuneskatteydere ogsaa for sidste Skatteaar ligger paa 2 010 Kr., hvilket af det statistiske Departement er opgivet for Aaret 1929, saa skulde Gennemsnitsindtægten for samtlige Kommuneskatteydere stige med ikke mindre end 25 pCt., forinden Tjenestemændenes Lønninger kunde stige med 5 pCt.

Omvendt vilde en Nedgang i den nævnte Gennemsnitsindtægt af en Ubetrydelighed mere end 5 pCt. straks faa den Virkning, at Tjenestemandslønningerne gik ned med 5 pCt.

I et Forslag, der tilstræbte Retfærdighed — ogsaa for Tjenestemændene —, maatte dette Forhold formentlig være saaledes afbalanceret, at Lønningerne fulgte Stigninger i den øvrige Befolknings Indtægt paa tilsvarende Maade, som de skulde følge Nedgangen.